

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget og finansministerens svar herpå.

Spørgsmål 1:

Under hensyn til udsigterne til en stram økonomisk situation i 1973 spørges, om ministeren vil overveje at stille forslag om særlige begunstigelser til skatteydere, der undlader at hæve overskydende skat, som efter bestemmelserne kommer til udbetaling i efteråret 1973. — Der henvises til en svensk ordning af denne art.

Svar:

Spørgsmålet om eventuelt at indføre en ordning med særlige begunstigelser til skatteydere, der undlader at hæve overkydende skat, drøftedes i folketingssamlingen 1971-72 i folketingets skatteudvalg. Jeg besvarede tre spørgsmål herom fra udvalget. Besvarelsene er aftrykt i bilag til den af udvalget den 19. maj 1972 afgivne betænkning over forslag til lov om ændring af kildeskatte-loven.

I svaret på det dér nævnte spørgsmål 5 er der redegjort for den svenske ordning, hvortil der henvises i nærværende spørgsmål.

I spørgsmål 6 udbad udvalget sig bemærkninger til tanken om her i landet at indføre en ordning med præmiering i tilfælde af binding af overskydende skat, idet der henvises til den nævnte svenske ordning.

I svaret herpå anførte jeg bl. a.:

„En ordning af den art, der nævnes i spørgsmålet, ville medføre, at skatteydere med overskydende skat fik adgang til at opnå en yderligere fordel ud over godtgørelsen efter kildeskattelovens § 62, stk. 3. Som omtalt i besvarelsen af spørgsmål 5 gik fordelene efter den ordning, man har haft i Sverige, ud på, at skatteyderen fik en gevinstchance i et særligt statslotteri samt en skattefri statspræmie på 5 pct. af det beløb, skatteyderen indskød i ordningen (dog højst 5 pct. af 3.000 sv. kr.). Betingelsen for at få disse fordele var, at skatteyderen lod det overskydende skattebeløb

(eller en del af beløbet) indestå på en særlig bankkonto i 1 år.

Ved slutopgørelsen her i landet for indkomståret 1970 var der i alt ca. 1¼ mill. skatteydere med overskydende skat. Hvis denne gruppe havde haft adgang til en præmieopsparing og et statslotteri, som andre ikke kunne deltage i, synes det nærliggende at tænke sig, at den øvrige del af befolkningen ville have opfattet det som mindre rimeligt. Den øvrige del omfattede ca. 1¼ mill. skatteydere med restskat samt en gruppe, der hverken havde restskat eller overskydende skat.

Selv om det ikke kan bestrides, at ordningen i en given økonomisk situation kunne have en gavnlig forbrugsdæmpende virkning, synes det efter det anførte ikke anbefalelsesværdigt at indføre ordningen. I den forbindelse skal det nævnes, at den forbrugsmulighed, skatteyderne får, når den overskydende skat tilbagebetales, har til modstykke, at deres forbrugsmuligheder var mindre i den periode, hvor de betalte for meget i foreløbig skat.“

I spørgsmål 7 spurgtes, hvordan jeg stillede mig til et forslag om en opsparingsordning, hvorefter overskydende skat forrentes med en ikke-skattepligtig rente, så længe skatteyderen efter slutopgøret undlader at hæve beløbet.

I svaret herpå blev bl. a. anført:

„Ordningen kunne tilrettelægges enten ved indsættelse af beløbene af overskydende skat til forrentning på særlige konti i pengeinstitutterne eller ved, at der i forbindelse med udbetalingen fra skattemyndighederne af overskydende skat beregnedes og udbetaltes rente for tiden indtil udbetalingen. Hvad enten ordningen blev tilrettelagt på den ene eller den anden af de nævnte måder, ville der rejse sig en række problemer af administrativ, herunder kontrolmæssig karakter. Det skal i denne forbin-